

Společnost ve státech bývalého Sovětského svazu prochází od doby rozpadu tohoto státního útvaru velice zásadními změnami. Ačkoli od doby rozpadu SSSR uběhlo již více než deset let, transformační procesy, které byly nastartované právě v této době, rozhodně ještě ukončené nejsou. V této práci se poukazuje na podmínky, ve kterých stály středoasijské státy v době rozpadu Sovětského svazu a jaké byly další odlišnosti ve vývoji po vyhlášení samostatnosti v jednotlivých státech (především na příkladu Kyrgyzstánu a Turkmenistánu). Původní transformace byla vyhlášena a chápána především jako ekonomická, s prováděnými změnami došlo ovšem k velice zásadním změnám v kultuře, ke změně role náboženství ve společnosti, ke vnímání a vytváření historie. Důležitou součástí práce je hodnocení pastevectví a pasteveckého způsobu obživy v této oblasti. Pastevecká společnost se poměrně dlouho brání vnějším vlivům, ale ani tato společnost se jejich vstřebávání nemůže ubránit. Pastevectví jako základní a nejdůležitější zdroj obživy v současnosti tento význam ztratilo, ale zároveň roste význam pasteveckých tradic, na které je možné se odvolávat při vytváření nové identity.